

Veel vrucht

‘Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt.’

Johannes 15:8a

Wat God doet, is tot Zijn eigen Heerlijkheid. In het werk der schepping, der voorzienigheid en dat der verlossing is het enige oogmerk Zijn eigen verheerlijking en de openbaring van Zijn Heerlijkheid. De Heere Jezus verheerlijkt Zijn Vader door Zijn wil op aarde te volbrengen in dadelijke en lijdelijke gehoorzaamheid. De Vader verheerlijkt Zijn Zoon door Hem te ondersteunen in Zijn lijden, Hem uit de dood op te wekken en aan Zijn rechterhand te verhogen. De Vader verheerlijkt de Zoon en de Zoon verheerlijkt de Vader.

Er is een volk waarin God Drieëinig Zich wil verheerlijken, als het Zijn lof gaat verkondigen. Wij kunnen niets tot Gods heerlijkheid toedoen, noch afdoen. God is de Algenoegzame, de Volzalige in Zichzelf. Hij behoeft het niet door een schepsel gediend of vereerd te worden. In de hemelse zalen zijn er de engelen, die Hem verheerlijken. En nu het wonder. De Heere verheugt Zich er zeer in als mensenkinderen Hem verheerlijken in hun vrucht dragen.

Welk een nederbulgende goedheid. God is zo groot, de hemel der hemelen kan Hem niet bevatten. En deze God verlustigt Zich erin, als nietige, zondige mensenkinderen in hun werk en in hun lijden Hem verheerlijken. God wordt heerlijkheid toegebracht door hen, die leven en wandelen in de vreze van Zijn Naam.

Door de val en bondsbreuk in Adam zijn we echter eerrovers Gods geworden. Niet meer willende, noch kunnende de ere Gods bedoelen.... We zijn zoekers van eigen eer en roem. Door de bearbeiding des Geestes wordt eigen wijsheid tot dwaasheid, eigen roem wordt ter aarde nedergeworpen, de hoogmoed wordt tot verbrokenheid des harten. Mijn naam niets, Gods Naam alles. De Goddelijke vreze gaat Gods eer bedoelen. In de verheerlijking van Gods Naam ligt de zaligheid der Kerk. De Vader wordt verheerlijkt in het vrucht dragen van de Zijnen. Het gaat om de vruchten.

Ik ben de ware wijnstok. De Vader is de Landman. Ranken zonder vrucht worden weggesneden en in het eeuwige vuur verbrand. De vrucht dragende ranken worden gereinigd en straks bij de grote oogst ingezameld in het hemels koninkrijk. Of een rank zonder vrucht, of vrucht dragend. Wat zijn wij?

We zijn eens geschapen naar Gods beeld en gelijkenis en brachten Gode verheerlijkende vruchten voort. Dat beeld hebben we vrij- en moedwillig van ons gedaan. We zijn onheilig, onrechtvaardig en dragen alleen duisterniskennis. Onze levenswortel is zo verdorven, dat we onbekwaam zijn tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. We mogen leven op kerkelijk erf onder de bediening van Gods Woord. We zijn omringd door vele bemoeienissen en roepstemmen Gods.

Van een natuurlijk kerkelijk mens geldt het: Hij heeft verwacht dat hij goede vrucht zou voortbrengen, maar hij heeft stinkende vruchten voortgebracht. Het zal wat zijn om onder de prediking levend als een; vruchteloze rank voor eeuwig weggesneden te moeten worden.

Dat ge veel vrucht draagt. Zonder vrucht niet in het Koninkrijk Gods." Er Is een volk op aarde, dat bij het ontdekkend licht des Geestes meer en meer zijn vruchteloos bestaan voor God gaat Inleven. Uit mij geen vrucht meer. Wel stinkende vruchten. Zulken komen er buiten te staan en wordt het een onmogelijke zaak om voor God te verschijnen. Daarom zegt de Heere: Blijft in Mij en Ik in u.

Hoe noodzakelijk is de geloofsvereniging met Christus. Om van daaruit te genieten het gemeenschapsleven met en uit de Borg. Uit de ware wijnstok vloeien de levenssappen tot gans vruchtelozen. Lezer, verstaan we van deze beide zaken iets? Uw eigen vruchteloos bestaan en wie de ware wijnstok is in de zalige beleving.

Alleen uit Hem bediend, komen er vruchten. De Goddelijke vreze, welke bewaard voor de strikken des doods. Het is te bulgen voor de hoge Majesteit Gods en in kinderlijke vreze Zijn eer gaan bedoelen. Het geloof. We bedoelen nu "niet het geloof dat verenigt met Christus. Maar het geloof als een vertrouwen stellen op de Heere alleen. Het onder alle omstandigheden alleen alles van Hem te verwachten. Een kostelijke vrucht uit de ware wijnstok. Zullen we hier niet noemen de liefde? Wij zijn vijandig dood gevallen. God hatende en elkander hatende. In en door Christus mag geproefd worden de ontfermende liefde Gods. Bediend uit de ware wijnstok komt er liefde tot God en tot de naaste.

Dat gij veel vrucht draagt. Wie in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht. Buiten Christus een vruchteloze rank. Door Hem wordteen boom die nergens toe deugt dan om uitgehouwen te worden, een frisse boom geplant aan waterbeken, welke zijn vrucht geeft op zijn tijd. De vrucht van oprechtheid, ootmoed, verslagenheid des harten, droefheid over de zonde, een heengaan naar Hem, een zoeken van de dingen die Boven zijn, een leven uit de Borg en Zaligmaker. Er is een volk op aarde, hetwelk het meer en meer gaat verstaan in de weg der heiliging: Onbekwaam tot enig goed. Maar ook: Uw vrucht wordt in Mij gevonden. Zo wordt God verheerlijkt in Zijn eigen werk. Uit Hem, door Hem en tot Hem.

ds. M. Pronk